

arbejder her til Lands — vil jeg sige, at der er ikke noget Land i Verden, hvor der er foregaaet saadanne Skandaler paa Livsforsikrings Omraade som netop i England, og der er intet Sted, hvor man tidligere har tilvejebragt en Lovgivning med Kontrol med Livsforsikringsselskaberne end netop i England. Nej, i England lider man under, at Kontrollen ikke er tilstrækkelig vidtgaaende. Det ærede Medlem har i øvrigt selv udtalt, at man dog havde Bestemmelser om Depositum der. I England har man en udmærket Aktielovgivning fra 1862, og man har troet, at denne Aktielovgivning kunde være tilstrækkelig ogsaa for Livsforsikring. Men det viste sig i 1869 eller 1870, at mange Mennesker bleve ruinerede ved Livsforsikringsvæsenet i England, og saa vedtog man en særlig Livsforsikringslov. Jeg tror, at hvis det ærede Medlem havde gjort sig bekendt f. Eks. med Kana-das Livsforsikringslovgivning — det er dog ogsaa et engelsk Land og det har en af de allernyeste Livsforsikringslove — og hvis han havde lige saa stor Beundring for Datterlandet som for Moderlandet, hvad jeg og mange andre have, saa havde hans Tale lydt ganske anderledes, thi det er en Livsforsikringslov, som netop koncentrerer hele Tilsynet hos en enkelt betydningsfuld Embedsmand, og som i mange Maader svarer til det foreliggende Lovforslag. Imidlertid er det nu det ejendommelige, at det ærede Medlem sagde, at han vilde have den engelske Lovgivning, men, føjede han til: jeg vil selvfølgelig have Kontrol. Det ærede Medlem vil have den engelske Lovgivning, thi det ærede Medlem vil ikke have Koncessionsprincippet, men Kontrol vil han have. Men det er jo netop den Kontrol, som adskiller principielt den engelske Lovgivning fra den her foreslaaede Lovgivning. Nej, naar vi skulle til at undersøge, hvad der egentlig adskiller det ærede Medlems Mening, nemlig Publicitetssystemet med Kontrol, fra Koncessions-systemet med Kontrol, vil det findes, og det skal jeg komme tilbage til om lidt, naar jeg vender tilbage til de for mig mere betydningsfulde Udtalelser, der ere faldne fra anden Side om denne Sag — at denne Forskel er meget ringe. — Naar det ærede Medlem talte om, at man ikke skulde svække Ansvarlighedsfølelsen hos Befolkningen, saa lyder det kønt, rigtig kønt lyder det, at man selv skulde have Ansaret, naar man gaar hen og tegner en Livsforsikring. Man skulde altsaa sige: det er under dit eget Ansvar, at du tegner den, og du kan ikke stole paa, at Staten tager sig af dine Sa-

ger og beskytter dig, du er en myndig Mand og maa selv have Ansaret, naar du tegner en Livsforsikring. Det ærede Medlem har jo, som han sagde, ikke selv tegnet nogen Livsforsikring, men det ærede Medlem kan være vis paa, at hvis man tabte de Indskud, man har betalt et halvt Liv igennem, og ikke kunde blive livsforsikret paa ny, havde man hellere set, at der fandtes Lovgivningsbestemmelser, som kunde have forhindret, at man paa den Maade blev skilt af med sin Ejendom, selv om man saa i et Forhold, hvor man ikke har Spor af Mulighed for at kunne udøve nogen effektiv Kontrol, var bleven gjort til en mindre ansvarlig og mindre myndig Borger.

Forskellige af de andre Bemærkninger, som det ærede Medlem fremkom med, var jo tidligere udtalt fra anden Side, og jeg skal da lejlighedsvis komme tilbage til dem, naar jeg kommer ind paa de Udtalelser, som fremkom først og fremmest fra det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen). Det ærede Medlem stillede sig jo ubetinget paa Lovforslagets Princip, nemlig at hvis Staten skulde have med denne Sag at gøre, skulde den være med fra Begyndelsen af, og saa komme vi paa en ganske naturlig og nødvendig Maade til Autorisationsprincippet. Men samtidig dermed fandt det ærede Medlem det rigtigt — hvad jeg ogsaa finder er rigtigt — at fremhæve den Fordel, som det vilde være, hvis man ikke behøvede at gaa saa langt, hvis man kunde holde sig til Offentliggørelsesprincippet, hvad jeg ogsaa er af den bestemte Mening, at man kan paa andre Forsikringsomraader end netop Livsforsikringen. Det ærede Medlem fremhævede de Fordele, som naturligvis ere derved, thi hvis der ikke var nogen som helst Fordel derved, var der ikke nogen Anledning til at drøfte, hvorvidt man skal gaa den ene eller den anden Vej. Den Fordel, som det ærede Medlem først nævnede, var, at der var Adgang til Forsøg med ny Systemer. Der vil jeg dog tillade mig at gøre opmærksom paa, at paa samme Tid som jeg erkender, at der under Publicitetssystemet er Adgang til at gøre Forsøg med ny Systemer, maa jeg dog hævde, at hvis vi vedtog det foreliggende Forslag, er der ikke Tvivl om, at saavel Forsikring af mindre gode Liv som — for at nævne de Eksempler, det ærede Medlem selv fremførte — Præmiefritagelse i Tilfælde af Invaliditet og endogsaa Udbetaling af Forsikringssummen i Tilfælde af Arbejdsudygtighed af blivende Beskaf-